

Cuvinte

M-am gandit de multe, prea multe ori cum s-ar auzi cuvintele iubirii spuse de mine. Probabil as tremura; corp, gand, idei si toata natura lumii mele ar fi zdruncinata de doua simple cuvinte.

Uneori arogant, alteori infatuat, am lasat sentimentele sa treaca, sa ma inconjoare, sa ma bucure, apoi sa plece lacrimand.

Rece si indoielnic, nu am crezut in ochi, atingeri, emotie si chiar invatasem in timp sa le joc intre degete asa cum secundele imi jucau viata intre diverse stari si traiiri.

Rand pe rand am trecut prin credinta, sperante, vise, parasindu-le. Am ramas cu increderea in sine, amintirile unor zambete copilaresti si o ciudata experienta.

Invasam sa masor fiecare sarut, secunda, soapta si clipa impreuna, doar pentru a-mi atinge scopuri deloc nobile. De ce spun asta nu inteleg inca; nu e constienta cea care ma mustra, ci privirile tale calde

Undeva in fiinta ta ingenua si naiva gasesti mereu puterea de a crede in oameni, de a spera in lucruri pe care uneori nici nu le au; simt cum tainele lumii se ascund in spatele chipului tau dulce, iar uneori se arata in zambetele tale mirifice.

Imi blochezi simturile in timp, surprins mereu de frumusetea fiintei tale tu, fiinta mea.

Nu ma pierd in amintiri si vise, dar ma las furat de frumusetea ta, adorm pe aceeasi voce, ce alunga si ultima farama de nervozitate oricand, orice ar fi.

Te intrebai cat te pretuiesc, intr-una din zile, cerandu-mi cuvinte, iar eu taceam neinteles, faceam dese si lungi pauze intre cuvinte. Mie imi ajungea sa te privesc si cunosteam in tot corpul emotia descoperirii unui inger.

-By Praph-

